

ענין

בדרכם, מאתר להם חלקת אדמה שהם צריכים לחורשה בפצצותיהם. המטוסים בהמיית מנועיהם הכבדה אציה, דומה, אל תוך המטרה, וגור גיות תאי הטייסים במהירות עם ירח חזרה, פצצות משתחררות מקולביהן. עמודים של עשן לכן ערפלי מת- אבכים אל על. עמודים של עשן שחור סמיך מת- אבכים אל על. עמודים של אש אדומה-כחולה, שחי צנית.

והקרב על הכפר נמשך. מה שהוא לא בסדר. החסימה לא פועלת. האויב עבר. הפלוגות מנותקות. ההתקפה נכשלה. יש להסוג. הפלוגות המנותקות מנסות להסי- תןן. חלק מצליח לעבור. חלק נופלים באש צולבת, רצחנית של אויב. פלוגה נשארה בידי המצרים. ברוך ממשך לפקוד על הפצצת פלוגה. אולם כלום זה מועיל? מי- טב לכוון את המפציצים דרומה, אל שדה הקרבות המתחוללים בדרך בו- אבה אל-עירי! *

גץ יושב עם קציני המטה של החיל בפרשת-הדרכים. שלט המטרה הצבאית של צבא בריטניה, מכריז: מכוון בהיים: לאל-עירי. לאזור התעלה. גיפים שמגלדיהם מוכנים לפעור- לה שוטפים בכביש דרומה ומערכה. גוררות תותחים מעלות אבק. רבי-הסךן ושלישו עוברים בגיפס. שדרת טנקים הבאה מרחוק מת- חילה למחוץ את הכביש תחתיה. מרחוק משתמע דו קרב של תות- חים. פתע חולפים שני מטוסים-קרב יש- ראליים בדרכם לחזית, מנמיכים טוס. זמזום קולני מבשר בואם של מטו- סים. הגה הם. ארבעה ממטוסי האויב. כוכבים, חצי סהר מתבלטים על רקעם הירוק.

האנשים שבפרשת-הדרכים תופסים בקובעי הפלדה שלהם, משטיחים עצי- מם בחול. * טייסתו של טסן בדרכה להפצצת המצרים. אישם בואכה טואק. כבר עזבו את הים ופנו לעבר היבשה. ליד עזה עומדות אניות הצי ומר- עישות את העיר, ליד רפיח נעות עשר- רות ומאות מכוניות הצבא דרומה. הלי- כו וקרבו לחזית. קשה היה להבחין בקחי התחום של החזית. הגה נראו זחלים יורקי אש מת- קדמים שברשרת. חיל רגלים במספר רב רץ מאחוריו. ודאי מאנשינו.

לפתע עלה מסך עשן לכן-חוררו אל על. — הסמן המוסכם. משמע ששוב- רים את קו החזית. החקו במעט מהעשן, הנמיכו טוס. הטילו פצצותיהם בתוך שורות אויב נחרה. * אריה נתבקש לשלוח מטוס. שלח את אליהו את ציבני. אליהו וציבני תרים באזור. גלו את עמדות המצרים, מוסרים את הקואורדינטות במכשיר, עוד הם דוברים והתותחנים החלו מטווחים. עם בוקר, לפני הצהריים, אחר הצ- הרים, עם ערב: מסייעים לחיל התות- חנים. מהווים תצפית. תצפית משובחת — תצפית אויר.

השעה היתה עשר, הדלק עומד לאזול, מוטב וירדו, ימלאו את המיכ- לים ינחו במקצת. סובבו עוד כמה סבובים, עמדו לחזור. * השעה היתה עשר, הדלק עומד לאזול, מוטב וירדו, ימלאו את המיכ- לים ינחו במקצת. סובבו עוד כמה סבובים, עמדו לחזור.

עם שובם נצטרפו זה לזה — מה- ויים צמד. פנו מזרחה, חוזרים למטה התותחנים. מאי שם בקעו שתי מכוונות פיאט. טייסי הקרב המצרים דומה אינם מר- גישים בהם, הלא הם עדיין רחוקים. אליהו וציבני נפרדו, מנסים להסי- תלק.

אחרו את המועד. האויב הרגיש בהם. אליהו עמד לחנות. דרך נס העמיד מטוסו, קפץ מתו- כו, חפש מחסה מתחת לסלע בולטני, המצרים רכזו כח אש שלהם במי- טוס, לא פגעו בו. אותה שעה היה ציבני עומד לחנות אף הוא. לא הצליח. *

לאה, וייס, שאר אנשי המבצעים עומדים בחור הגדול, מתרוצצים בין השלפונים מכשירי הקשר ליד המפות על סכיותיהן הצבעוניות. מתקבלות הודעות ראשונות של היום: טייסת הקרב מודיעה שהפילה שלו- שה מטוסי האויב. תוזרת ומודיעה: הפלנו שלושה ממטוסי האויב, בודאות גמורה. השדר מרוגש, הוא מאמית: ב—ו—ד—א—ו—ת—ג—מ—ו—ר—ה. יחידת ההגנה האנטי אווירית מו- דיעה על מטוס נוסף.

החדר הולך ומתמלא, הגה נכנס מפקד החיל, וייס חש אליו, מסביר לו את המתהווה. האויב דומה, וורק כל כוחותיו לתוך המערכה, חושש הוא משטף דובר של כוחות ישראל. מודיעים על הפלתו של מטוס חמי- שי.

אמתי עצינו

בולמוס ל'יודים

ירושלים אינה רוגשת. החיים זור- מים בניחותא. מה להם אוים, החלטות, דיונים? כמהום — כועדות-חקירה, דבריהם הבל ומאציהם לריק. "את המלחמה עברנו, מה לנו שנירא מחי- מש מאות שוטרים של אוים, הקיימים על הניר בלבד?" מסביר יהודי-חנוני, המשפץ את חנותו ב"צל" החומה. "צל" החומה, מהוה בעיה רצינית הרבה יותר, מטלביה, שכונת הקונסר- לים; ממלון-המלך-דוד והמגדל המתמר אשר לי,מ.ק.א.; ממגרש-הרוסים ובני- ינייה-הסוכנות-היהודית את הכנסת ושותי- -- מכל מקום אשר תחזנה עיניך — החר- מה מאימת כצל שחור, מתריעה ומזי- הירה: והיה כי תפרוץ מלחמה... החר- מה, על בליטותיה המשוננות וצריחיה המזדקרים, מזכירה יום-יום, בקריאתה שמע: הן נשבעתם לא לשכחני, הן נשבעתם לחזור לעיר-העתיקה!

יהודי-ירושלים הספיקו כבר להתרגל למצב-אבסורדי זה. החיים זורמים-קולי- חים, כאילו אין הגבול בתוך תוכי העיר ממש; וכאילו אין ירושלים הביירה היחידה בעולם כולו, ואולי אף בהיס- טוריה כולה, החיה על הגבול. בטיי- מזור: בירה-עיר-גבול, לא — כן? ירושלים שוקקת חיים, אך לא במור- בן המקובל, התל-אביבי, שוקקת חיים" אין משמעו בתיקפה פתוחים עד חצות, גדושים אדם. אין פרוש רחובות הו- מים מאדם וטיילת דחוסי-עד-מאוס בריחות-בושם וגופות מיוזעים. שוק- קת-חיים, נוסח ירושלים, משמעו: עיר- אוניברסיטה! מזור מעט, אך מי שיטרה וירחק מספר צעדים, דרומית לבנייה-הסוכנות. מי שיותר ל"מנות" את שמות ה"גדולים" הבאים לכנסת, כחרוזים במחרוזת-התפילה אשר לע- רבי, — יחיה בבית-ענקי, — טרה-יסנה יקרא לו. בבית זה, ששימש בית-מדרש לכי- מרים נוצריים, שוכנת כבוד האוניבר- סיטה הגולה. עוד מספר בתים, בסביר- בה הקרובה משמשים את המוסד, ואל יקל פיזור זה בעיניכם, כי הוא אחד

קצין המבצעים האחראי לטייסות הקרב מושך שפמו האדמוני, עיניו בורקות, נוצות, שמחות, ששות. הבחורים שלו אינם עושים מלאכתם רמייה. מפקד החיל נקרא לטלפון. ישיבה דהופה במטכ"ל. עומדים להפסיק את האש. אפשר להפסיקה. הנגב בידינו.

פינת היין שלנו

שלשה ששתו

בחוץ ירד גשם ובמרתף היין הקטן והאינטימי ישבו שלושה אנשים, שתו ודברו — לא דברי תורה...

היה שם אחד פייטן — הרים את כוסית הקוניאק ואמר: "על האושר לא נדע וזלת צלצול שמו; ידינו הותיק היין המבורך... היה שם צייר, מוג לעצמו כו- סית וורמוט ואמר: "נפלאים דבריך ונכונים. היין באמת משי- רה את השכינה על הפייטנים והציירים..."

והשלישי, לא אמר דבר אלא חיבק באצבעותיו את כוסית הליקרא ואמר: "חבל על הזמן שאנו מבזבזים בדיבורים: כל רגע יקר. הבה ונשתה "לחיים"; זה הדבר הטוב ביותר!"

דשמי סיור גול החומה

תקף את הנוער

הגורמים המעבירים לנגד עינינו-הצופה, בכל שעות היום, המוני-נוער לומד בני-נועורים, רבים חיליים משוחחרים הניכרים בבגדי-החוקי ונכים על קבי- הם, הנושאים — לא נשק! — ספרי לימוד, מחברות ותיקי-עור. להט וכו' חייהם, רעש שיחותיהם, ממלאים את חלל-האוויר בקול המולה נעימה לאוון. כי אכן האמן תאמין, למראה אלף וארבע מאות צעירים אלה, השקודים בחריצות על לימודיהם — שלא כדרך הסטודנטים בכל ארצות-העולם בימים כתיקונם, שכל מיני מעשי-הבל ורעות- רוח גוזלים מזמנם — כי בולמוס של לימודים תקף את הנוער הישראלי. אגב: קשה לתאר ריאקציה יותר בריאה לטובות המלחמה. דעה זו מתאשרת שוב ושוב: בית הכרם מו- צפת קורסים על גבי קורסים, קורס שליחים, קורס לעדות המזרח, קורס מדריכים, קורס... תלאה למנותם! על כרחך, תסכים עמי — ירושלים שוקקת חיים, מיטב הנוער התרכז בה — ללי- מודים!

השבת קודש לטיולים ולהכרת העיר ובנותיה. סרים למושבה הגרמנית, עור- כים בקור בקטמון, מציצים אל הדי- גלים המזורים אשר לקונסוליות ובל- ביה, מבקרים רעים בבית-הכרם ופוקי- דים — אגב אורחא — את בית-הגן ועין-זכרון. הרהירצל ממשיך לשמש את רה לטיולים, ועל כולם "רוכב" הצי- ציון, שנפתח לא מכבר לטיילים ולצי- ינים. אנו עוברים את העיר ויורדים לת- חנת הרכבת. עוזבים משמאל את ימין- משה הרוסה וחסרת-מרא-כמעט, עוברים את הגשר הנטוי מעל גיא- היגום ומגרשים ביד-חוקק את הצמרי- מורת התוקפת אותך, למראה החומה המאיימת לבלעך חיים בצלפיה — כשי- תאה חסר-מחסה, נושמים ונושפים בכי- בותה, אנו מניעים למפסתה. "הר- ציון, שזרכו כדרך "ההרים" בישראל — שאינם אלא גבעות צנועות בלבד, במקום שולטת עוזבה, המזכירה

גם בימות החורף

ולא רק בקיץ, זקוק עורך לטיפול יום- יומי ב"רלוט ה". לפני צאתך מדירתך החמה משחי את פניך וידיך בקרם משוכב זה, המגן על העור מפני מזג האוויר הלח והרוח הקרה, ושומר על רכותו וגמישותו.

ונוטה

תוצרת שמן היא!

Velvet